

زلزله سازنده

« بابک نبی

دکتر زهرا علیزاده ثانی، متخصص رادیولوژی قلب و عروق که عنوان بزرگ‌ترین مخترع زن جهان را در «جشنواره بین‌المللی اختراعات ژنو» در سال ۲۰۱۳ به خود اختصاص داده، میهمان این شماره «رشد جوان» است. ایشان با تلاش و پشتکار فراوان خود، تاکنون تأثیرات بسیاری در علم پزشکی داشته و به پیشرفت این دانش در کشورمان بسیار کمک کرده است.

دکتر علیزاده دستگاہی را برای تعیین و تشخیص استحکام سازه‌های قلبی اختراع کرده که جوایز فراوانی را برای ایشان در سطح بین‌المللی به همراه داشته است. در کارنامه کاری ایشان موارد بسیار چشم‌گیری از موفقیت را مشاهده می‌کنیم: تأسیس علمی CMR (تصویربرداری تشدید مغناطیسی قلبی و عروقی) در ایران، نماینده ایران در کمیته اجرایی انجمن تصویربرداری قلب و عروق، عضو انجمن بین‌المللی رزونانس مغناطیسی در پزشکی، رئیس بخش CMR بیمارستان امید و ... همچنین کسب مدرک دانشگاهی از انجمن بین‌المللی MRI قلبی و عروقی نیز از دیگر افتخارات ایشان است. همچنین ایشان مدال طلا و جایزه ویژه جشنواره ۴۱ ژنو را نیز دریافت کرده‌اند.

نداشتیم. الان هم بچه‌هایی که در منطقه کویری تحصیل می‌کنند، از جان و دل مایه می‌گذارند و با انگیزه خود و زحمات خانواده، این کار را به سرانجام می‌رسانند. در زمان ما هم همین‌طور بود. حتی در آن زمان فضاهای مجازی و ارتباطات کمتر بود و ما از فضای آموزشی مرکز دور بودیم. شاید محرومیت انگیزه‌ای بود برای اینکه این کمبودها را جبران کنیم و بتوانیم با مسائل علمی روز دنیا هماهنگ شویم.

ژوان برای دختر خانم‌هایی که می‌خواهند نقش پررنگی در جامعه داشته باشند، چه توصیه‌ای دارید؟

هم برای دختر خانم‌ها و هم برای همه انسان‌ها توصیه‌ای دارم، چرا که هر انسانی رسالتی دارد. وظیفه همه ما این است که تمام تلاش خود را بکنیم. چون تا تلاش نکنیم و رسالت خود را به جای نیاوریم، حق نداریم دنیا را ترک کنیم. با یک برنامه‌ریزی دقیق و عالی از ابتدای کودکی، به کمک خانواده‌ها و آموزش و پرورش، و نیز با انگیزه فردی، باید این زیرساخت‌ها فراهم شوند. رسالت الهی می‌تواند برای هر کسی متفاوت باشد؛ از درمان گرفته تا هر کاری دیگری. باید تلاش، پشتکار و هدف‌گذاری صحیح صورت بگیرد.

ژوان نسل جوانی که می‌خواهد رشته پزشکی بخواند، چه مقدماتی را باید فراهم کند؟

رشته پزشکی یک عشق است و تا زمانی که عشق در مسیر طبابت و درمان در فرد نباشد، ورود به آن، هم خودش را اذیت می‌کند و هم می‌تواند موقعیت فرد دیگری را بگیرد. اگر فرد واقعاً فکر می‌کند که با این کار به رضایتمندی درونی خود می‌رسد، از همان دوران ابتدایی باید مرتب برنامه‌ریزی داشته باشد. چرا که موفقیت در این رشته، زیرساخت‌های

ژوان علاقه به پزشکی از چه زمانی و چگونه در شما شکل گرفت؟

علاقه به پزشکی از بچگی و از زمانی که برای معالجات به دکتر می‌رفتم، همیشه در ذهنم بود و فکر می‌کردم که می‌تواند شغل مؤثری باشد.

ژوان خانواده چقدر در مسیری که طی کردید، نقش داشته است؟

خیلی زیاد. مادر و پدرم همیشه مشوق من بودند و زمینه را فراهم می‌کردند. به خصوص مادرم همواره شرایط را برای تحصیل و هدف‌گذاری ما آماده می‌کرد.

ژوان با توجه به اینکه در دوران کودکی زلزله طیس را تجربه کرده‌اید، این حادثه چه تأثیری روی نگاه شما به زندگی و آینده داشته است؟

شب زلزله من تا صبح در مراقبت از مادر و خواهرم فعال بودم، چون در زمان حادثه من سالم‌تر بودم. از آن زمان حس انسان‌دوستی و کمک به دیگران در ذهن من بیشتر شکل گرفت و این احساس را با خودم از کودکی دارم. این حادثه خیلی در تقویت حس کمک به دیگران در من تأثیر داشت. یک طورهایی در آن زمان فکر می‌کردم، بعد از خدا من منجی مادر و خواهرم هستم. بعدها در حرفه پزشکی سعی کردم آن را عملی کنم.

ژوان دوران تحصیلی که داشتید چقدر در آینده کاری و زندگی شما مؤثر بود؟

دوران تحصیل من در منطقه محروم سپری شد و آن زمان امکانات زیادی

کتاب‌های تاریخی، روان‌شناسی، عرفانی و ادبی می‌خوانم، و برای حفظ سلامتی هم کمی ورزش می‌کنم. بیشتر اوقات فراغتم در کنار خانواده سپری می‌شود.

روان به عنوان یک مخترع زن دارای جایزه جهانی هستید. دیدگاه‌های جهانی به برنده شدن یک زن مسلمان چطور بود؟

تصور این موضوع که یک خانم از یک کشور مسلمان برنده شود، برای دیگران هم تحسین‌برانگیز و هم تعجب‌برانگیز است. این افتخاری بود برای من که برای کشورم، برای جوانان و برای دنیا حرفی برای گفتن داشته باشیم. خواستن توانستن است، فرقی نمی‌کند در چه شرایط و با چه امکانات و محدودیت‌هایی باشید.

روان شما الگوی نسل جوان، به خصوص دختر خانم‌ها هستید. چه توصیه‌ای برای آن‌ها دارید؟

چیزی که در نسل جدید حس می‌کنم، سردرگمی برای هدف‌یابی است. شاید حق دارند، چرا که شرایط محیطی و تغییرات سریع اجتماع و جامعه، چه در ایران و چه در دنیا، باعث سردرگمی برای پیدا کردن اهدافشان می‌شود. برای پیدا کردن مسیر مناسب باید مطالعه کنند. یعنی باید درباره محیط اطرافشان مطالعه کنند، زندگی‌نامه افراد موفق را بخوانند و ببینند چه چیزی با ساختار ذهنی آن‌ها متناسب است. نباید عمر کوتاهی را که در اختیارشان قرار دارد، از دست بدهند. از حرف‌های الگوها استفاده کنند. فرصتی برای آزمون و خطای بسیار نیست. برنده کسی است که از آزمون و خطاهای دیگران بهره‌بردار و مسیر را برای خودش کوتاه کند.

روان پروژه جدیدی در دست ندارید؟

کارهای پژوهشی بین‌المللی زیادی با «سازمان بهداشت جهانی» و انجمن‌های کشورهای دیگر در قاره‌های آسیا، اروپا و آمریکا دارم. از صبح تا شب با گروه‌های دانشجویی داخل و خارج از کشور درگیر کارهای پژوهشی هستم. می‌کوشم ردپایی از خودم در دنیا بگذارم و به رضایتمندی برسیم. می‌کوشم از نعمت عمری که خدا به من داده است، هدیه‌ای برای نسل‌های آینده به جا بگذارم.

روان در پایان اگر نکته‌ای هست، بفرمایید.

توصیه‌ام به جوانان این است که سرگذشت افراد پیشکسوت را حتما مطالعه کنند، چون انگیزه‌شان بیشتر می‌شود. نگذارند لحظه‌ها از دست برود. وقتی در مسیر موفقیت می‌افتید، می‌گویید کاش زودتر این کار را کرده بودم.

علمی قوی می‌خواهد. بنابراین اول عشق و علاقه، دوم هدف‌گذاری صحیح، و سوم تلاش و پشتکار لازم است.

روان اگر پزشک نمی‌شدید، چه کاری را انتخاب می‌کردید؟

البته در هر کاری که قسمتم باشد، سعی می‌کنم بهترین نیروی آن کار باشم. عشق من پزشکی بود و وارد آن شدم، ولی اگر زمانی این امکان نبود، سعی می‌کنم در هر کاری که بر سر راهم است، بهترین باشم.

روان چقدر از اهدافی که در ذهنتان بوده، محقق شده است؟

فکر می‌کنم ۹۰ درصد آن محقق شده است و امیدوارم ۱۰ درصد دیگر را نیز محقق کنم. خدا را شاکرم فراتر از آنچه که فکر می‌کردم محقق شده است.

روان برای آینده‌تان چه برنامه‌ای دارید و همچنین مهم‌ترین رؤیای‌تان چیست؟

مهم‌ترین رؤیایم این است که جایزه پزشکی نوبل و صلح را بگیرم و بتوانم در سطح بین‌المللی قدمی بردارم.

روان مدرسه‌ها چه نقشی می‌توانند در آینده دانش‌آموزان داشته باشند و باید چه نکاتی را در پرورش دانش‌آموزان رعایت کنند؟

مدرسه باید به بچه‌ها راه پیدا کردن رسالت، هدف‌ها، آرزوها و استعدادهایی را که خداوند در وجودشان قرار داده است، آموزش دهد. چرا که افراد با یکدیگر متفاوت‌اند و نمی‌توان الگوی یکسان و یکنواخت را برای همه به کار برد. همان‌طور که انسان‌ها از لحاظ ظاهر متفاوت هستند، از لحاظ ذهنی، روحی، عاطفی و توانمندی‌ها نیز متفاوت‌اند. باید از ابتدا کمک کرد تا هر کسی در راستای استعدادهای خود گام بردارد، تا هم خودش احساس رضایتمندی داشته باشد و هم جامعه از وجود او سود ببرد.

روان آیا در زندگی شخصی و حرفه‌ای خود الگو داشته‌اید و به نظرتان الگو داشتن مهم است؟

بله خیلی مهم است. مسیر را سبک‌تر و راحت‌تر می‌کند و سردرگمی‌ها را در زمان چالش‌ها آسان‌تر می‌سازد. زیرا بزرگان مسیری را طی کرده‌اند تا به بزرگی رسیده‌اند و می‌توان از آن‌ها الگو گرفت.

روان الگوهای دانش‌آموزان چه خصوصیت‌هایی باید داشته باشند؟

کاری که من می‌کنم این است که داستان زندگی پیشکسوتان و تاریخ را می‌خوانم. مثلاً می‌خواهم بدانم در رشته پزشکی، از ابوعلی سینا گرفته تا پزشکان قبل و بعد از او، چگونه در زندگی معنوی، روحی، جسمی، خانوادگی، علمی و شغلی خود پیش رفته‌اند، چه مسیری را طی کرده‌اند و چگونه در زندگی به تعادل رسیده‌اند. سعی می‌کنم زندگی پیشکسوتان را بخوانم و از آن‌ها الگو بگیریم و خودم بر اساس استعداد و علاقه‌هایم و آموزه‌های آن‌ها زندگی را پیش ببرم.

روان اوقات فراغت خود را چگونه می‌گذرانید؟